

ความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
**Institutional Commitment of Faculty of Humanities
Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Nakhonratchasima Campus**

สุรพงษ์ คงสัตย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

Surapong Kongsat

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Nakhonratchasima Campus, Thailand

E-mail: surapong2551@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา และ เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 41 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (Boonchom Srisa-Ard, 1992 : 105) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

* วันที่รับบทความ: 4 มกราคม 2562; วันที่แก้ไขบทความ 14 มีนาคม 2562; วันที่ตอบรับบทความ: 31 มีนาคม 2562
Received: January 4, 2019; Revised: March 14, 2019; Accepted: March 31, 2019

1. ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยรวมด้านความเชื่อถือ และยอมรับค่านิยมสถาบัน และด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบันอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษารูปอื่นโดยรวม รายด้านและรายข้อทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ความผูกพันต่อสถาบัน; นิสิตคณะมนุษยศาสตร์

Abstract

Research entitled “Institutional Commitment of Students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus” had its objectives to study the institutional commitment of students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus and to compare the institutional commitment of students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus classified by students' educational background. Samples used in this research were 41 students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus who studied in the academic year of 2016. Instruments used for data collection were 15-item of rating scale questionnaire and statistics (Boonchom Srisa-Ard, 1992 : 105) used for data analysis were percentage, mean (), standard deviation (S.D.) and t-test.

The research founded that

1. The level of institutional commitment of students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus in aspect of reliability and acceptance of institutional value, willingness and work hard for the institution was overall in high level; whereas in aspect of need to maintain their membership was in moderate level.

2. The level of institutional commitment of students in the Faculty of Humanities of Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonratchasima Campus, between students who graduated from General Buddhist Scripture School and other schools, was not different both in overall and each item with statistically significance at the .05 level.

Keywords: Institution commitment; Faculty of Humanities;

บทนำ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย (Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 2013 : 4-20) เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของคณะสงฆ์ ซึ่งสมเด็จพระปิตร พระราชสมภารเจ้า สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2432 มีชื่อเดิมว่า “มหาธาตุวิทยาลัย” และมีพระบรมราชโองการเปลี่ยนนามใหม่ว่า “มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” เมื่อ วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2439 โดยมีพระราชประสงค์จะให้เป็นอนุสรณ์เฉลิมพระเกียรติยศของพระองค์สืบไป ดังปรากฏในประกาศพระราชปรารภในการก่อพระฤกษ์สังฆิกเสนาสน์ราชวิทยาลัย ดังนั้น จึงมีความพยายามในการผลักดันให้มีการดำเนินการตามกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ โดยใช้เวลาในการดำเนินการเป็นเวลานานถึง 50 ปี จนกระทั่ง พ.ศ. 2550 รัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ ได้เสนอให้รัฐสภาตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2540 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 ส่งผลให้มหาวิทยาลัย มีพระราชบัญญัติรับรองสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ในกำกับของรัฐบาล และเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ เน้นจัดการศึกษาวิชาการด้านพระพุทธศาสนาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม เพื่อสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้านการพัฒนาบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการรักษา และเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น พระพิมลธรรม (ช้อย ฐานทัตตมหาเถร) อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ในสมัยนั้นจึงจัดประชุมพระเถรานุเถระฝ่ายมหานิกาย จำนวน 57 รูป เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2490 และ ประกาศให้มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินการจัดการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงในระดับมหาวิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญาตรี คณะพุทธศาสตร์เป็นคณะแรกเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2490 และมีพัฒนาการตามลำดับการจัดการศึกษาคือ พ.ศ. 2500 ปรับเปลี่ยนระบบการวัดผลมาเป็นระบบหน่วยกิต โดยกำหนดให้

นิสิตต้องศึกษา อย่างน้อย 126 หน่วยกิต และ ปฏิบัติศาสนกิจ 1 ปีก่อนรับปริญญาบัตร และ พ.ศ. 2505 เปิดสอนคณะครุศาสตร์ และ พ.ศ. 2506 เปิดสอนหลักสูตรแผนกอบรมครูศาสนศึกษา ระดับประกาศนียบัตร และ เปิดสอน คณะเอเชียอาคเนย์ เปลี่ยนเป็นคณะมานุษย-สังเคราะห์ศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. 2516 และ พ.ศ. 2512 ปรับหลักสูตรแผนกอบรมครูศาสนศึกษา เป็นวิทยาลัยครูศาสนศึกษา และ ปรับเปลี่ยนหน่วยกิตเป็น 200 หน่วยกิต การจัดการเรียน การสอนช่วง 2 ทศวรรษแรก ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะสงฆ์ และ รัฐเท่าที่ควร ทำให้ ประสบปัญหาด้านสถานะของมหาวิทยาลัย และงบประมาณเป็นอย่างมาก แต่ก็สามารถจัด การศึกษามาได้อย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา (Academic office of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakornratchasima Campus, 2016 : 13-20) ได้เปิดดำเนินการศึกษาเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2530 พร้อม กับทำพิธีเปิดป้านมหาวิทยาลัย โดยเปิดสอนในคณะพุทธศาสตร์เป็นคณะแรก และต่อมาวิทยาเขตนครราชสีมา ได้ดำเนินการขอเปิดการศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์ เมื่อปี 2533 คณะครุศาสตร์ เมื่อปี 2534 และ คณะสังคมศาสตร์เมื่อปี 2537 รวมเป็น 4 คณะนับ วิทยาเขตแห่งแรกของประเทศไทยที่เปิดสอนครบทั้ง 4 คณะที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่ ปี 2540 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.ว.ค.) ปี พ.ศ. 2547 เปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรบริหารกิจการคณะสงฆ์ และ ปีพ.ศ. 2549 เปิดสอนระดับปริญญาโท (พุทธศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ขณะที่ได้ผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมและ เข้าทำงานในองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน แต่สิ่งหนึ่งที่พบเห็นโดยภาพรวมในการ พัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยยังมีความล่าช้าและน้อยที่มีบัณฑิตกลับเข้า มาสู่องค์กรหรือสถาบันตนเองที่จบการศึกษาเพื่อช่วยสนับสนุนในการพัฒนาทางวิชาการและ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยให้เกิดความมั่นคงและมีการพัฒนาส่วนงานภายในและภายนอก ดังนั้น ความผูกพันสถาบันของบัณฑิตหรือนิสิตที่กำลังศึกษาและที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ ตามซึ่งเป็นเรื่องความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตบัณฑิตในแต่ละสถาบัน และในฐานะ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาเป็นสถาบันการศึกษาที่ จะต้องปลูกฝังทักษะด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมต่อบัณฑิต

สำหรับความผูกพันต่อสถาบันเป็นการแสดงออกถึงความสัมพันธ์อันแนบแน่น ของบุคคลที่มีความรู้สึกเกี่ยวพันยึดถือสถาบันซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญอย่างน้อย สามประการ คือ มีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าที่จะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมสถาบัน มี

ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามเพื่อประโยชน์ของสถาบัน และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะดำรงไว้ซึ่งสมาชิกภาพของสถาบัน (Chantna Siengjarern, 2011 : 2) การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจและมีความประสงค์ศึกษาในส่วนของคณะมนุษยศาสตร์ในเบื้องต้น เพื่อจัดเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ในการหาข้อเท็จจริงในความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาที่นิสิตศึกษาอยู่ตามประเด็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้นอย่างน้อยสามประการของความผูกพันโดยกำหนดประเด็นของการวิจัยว่า ความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา นำไปใช้ในการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ขอบเขตของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา จำนวน 48 รูป

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 41 รูป โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie & R.W. Morgan

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ระดับพฤติกรรมความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา 3 ด้าน ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันน้อยที่สุด

ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ โดยแยกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบัน จำนวน 4 ข้อ

2. ด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน จำนวน 5 ข้อ

3. ด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน จำนวน 6 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต แล้วนำเนื้อหาหาวิเคราะห์หาแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเรียบเรียง และสร้างเป็นแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยสร้างให้ครอบคลุมความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา 3 ด้านคือ ด้านความ

เชื่อถือและยอมรับในเป้าหมายและค่านิยมสถาบัน ด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน ด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน

3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ประจำวิชา เพื่อตรวจแก้ไขสำนวนภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงให้ถูกต้อง แล้วนำไปเป็นข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในช่วงเดือนตุลาคม 2559

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และ การคำนวณค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา 3 ด้านโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา เป็นรายข้อรายด้าน และโดยรวม ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อสถาบันน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 43.9) รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 31.7) และเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 24.4)

1.2 กลุ่มตัวอย่างสมัครเรียนโดยใช้วุฒิการศึกษา เป็น ม.6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา (ร้อยละ 41.5) รองลงมาเป็น ม.6 จากโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา (ร้อยละ 31.7) และเป็นอื่นๆ (ร้อยละ 14.6) รองลงมาเป็น ม.ปลายจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (ร้อยละ 12.2) ตามลำดับ

2. ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

2.1 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนอันดับรองลงมา ได้แก่ ด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน และด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน ตามลำดับ

2.2 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความเชื่อและยอมรับค่านิยมสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่เกี่ยวกับการให้การยอมรับเป้าหมายของสถาบันและยอมรับค่านิยมร่วมกัน ส่วนข้อเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือ ข้อที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือสถาบันอย่างเต็มที่

2.3 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่เกี่ยวกับการเต็มใจจะร่วมปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน ให้มีการพัฒนาเพื่อความก้าวหน้า ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อที่เกี่ยวกับการดูแลและช่วยติดตามงานให้เพื่อน ยามไม่ว่างหรือป่วย ในสถาบันแทนได้

2.4 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจะเห็นว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่เกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจระหว่างสมาชิกร่วมกัน ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด คือ ข้อที่เกี่ยวกับการติดต่อประสานงานต่างๆ กับสมาชิกชั้นปีอื่นเสมอ

3. การเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

3.1 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่นๆ โดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นเดียวกัน

3.2 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่น ๆ ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบันโดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นเดียวกัน

3.3 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่น ๆ ด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบันด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบัน โดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นเดียวกัน

3.4 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่น ๆ ด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบัน โดยรวมไม่แตกต่างกันที่

ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

1.1 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบัน และด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินณา แก้วงาม (Vinna Keawngang, 2010 : 2) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่องานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานครูโรงเรียนเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร ที่ผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสมุทรสาครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยรวม ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบัน และด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบันอยู่ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา มีอุดมการณ์และเชื่อมั่นในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและการเรียนการสอนที่จะถ่ายทอดให้แก่ศิษย์ด้วยความมีประสิทธิภาพและเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและเป็นประโยชน์สูงสุดที่นิสิตต้องการ ดังนั้นจึงพบว่า ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยรวม ด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบันและด้านความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบันอยู่ในระดับมาก มีความไม่สอดคล้องของ เพลินจิตต์ นกสกุล (Pleanjit Surnakul, 2010 : 3) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติพบว่าข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความผูกพันของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมี

ความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การและการรับรู้บรรยากาศองค์การของข้าราชการ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การ

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดของสตีเยร์ส (Steers, Richard.M., 1996 : 31) กล่าวว่า ผลของความผูกพันต่อองค์การจะนำไปสู่ความมี
ประสิทธิภาพขององค์การ 4 ประการ คือ (1) บุคลากรที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อเป้าหมาย
ค่านิยมขององค์การอย่างแท้จริงและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การใน
ระดับสูงและบุคลากรที่มีความผูกพันในระดับสูงจะไม่มีพฤติกรรมการขาดงาน (2) บุคลากรที่
มีความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่กับองค์การ
ต่อไปให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์การและนำองค์การไปสู่เป้าหมายด้วยความเต็มใจ
งานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าบุคลากรที่มีความผูกพันสูงจะช่วยลดการเปลี่ยนงานได้ (3)
บุคลากรที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงอย่างต่อเนื่องจะเต็มใจใช้ความพยายามอย่าง
มากในการทำงานให้กับองค์การความพยายามดังกล่าวมีผลทำให้การปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง
กว่าคนอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพบว่าตนเองเป็นตัวจักรสำคัญในการสนับสนุนหรือ
ช่วยเหลือองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์มีความจงรักภักดีและปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ (4)
บุคลากรที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงมีความเต็มใจที่จะใช้กำลังความสามารถและ
ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อองค์การซึ่งความพยายามดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการใช้เวลาหรือ
อย่างอื่นก็จะแปรเปลี่ยนเป็นผลการปฏิบัติงานในที่สุด

1.2 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา โดยรวม และด้านความต้องการรักษา
ความเป็นสมาชิกของสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง มีความสอดคล้องของเพลินจิตต์ นกสกุล
ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
พบว่าข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมีการรับรู้บรรยากาศองค์การใน
ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความผูกพันของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล
พบว่าระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมี
ความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การและการรับรู้บรรยากาศองค์การของข้าราชการ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การ สอดคล้องกับ
งานวิจัยของ ปราโมทย์ จิตต์ไพโรจน์ (Pramod Jitpairon, 2005 : 2) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง

ความผูกพันต่อสถาบันของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตตรวจราชการ 7 กระทรวงศึกษาธิการ ที่ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีความผูกพันด้านความเชื่อถือและการยอมรับในเป้าหมายสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การที่ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน อยู่ในระดับปานกลางนั้นอาจเป็นเพราะว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา มีความคิดว่าเมื่อได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ตนเลือกแล้วก็เท่ากับเปิดใจในการเป็นสมาชิกอยู่แล้ว มีความรักและความผูกพันอยู่ในใจเสมอแม้จะจบออกไปหรือไม่ได้เป็นสมาชิกอยู่แล้วก็ตามแต่ในใจยังคิดว่าตนเป็นสมาชิกของมหาวิทยาลัยเสมอเพราะเป็นแหล่งที่ประสาทวิทยาแก่ตน ดังนั้นจึงพบว่า ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

2.1 ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่น ๆ โดยรวม รายด้าน และรายข้อ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความผูกพันต่อสถาบันแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชนา คำสอด (Anchana Kamsord, 2559 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันของครูต่อโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความผูกพันของครูต่อโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามสถานภาพ ภูมิลำเนาและระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครูโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 40 คน พบว่า (1) ความผูกพันของครูต่อโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางถึงมากโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กร ด้านความเต็มใจจะปฏิบัติงานเพื่อองค์กร และด้านความเชื่อถือและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรตามลำดับ (2) เปรียบเทียบความผูกพันของครูต่อโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกสถานภาพ ภูมิฐานะและระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมีความผูกพันต่อโรงเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ นอกจากนั้นยังมีความสอดคล้องกับของปราโมทย์ จิตต์ไพโรจน์ ที่ได้ทำวิจัยเรื่องความผูกพันต่อสถาบันของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตตรวจราชการ 7 กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันของบุคลากรที่มาจากหน่วยงานเดิม 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่ระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่นๆ โดยรวม รายด้าน และรายข้อ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น อาจเนื่องมาจากว่า นิสิตต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการที่จะแสวงหาความรู้และมั่นใจกับมหาวิทยาลัยที่จะเข้าไปศึกษาว่าสามารถถ่ายทอดความรู้และกระบวนการเรียนการสอนและสามารถนำไปถ่ายทอดต่อให้คนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงให้ความสำคัญและรู้สึกผูกพันในสถาบัน ดังนั้นจึงทำให้พบว่าระดับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ระหว่างนิสิตที่จบจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและนิสิตที่จบการศึกษาอื่น ๆ โดยรวมรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ควรพัฒนาให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีความผูกพันต่อสถาบันในด้านความเชื่อถือและยอมรับค่านิยมสถาบันในข้อการช่วยเหลือแก่สถาบันอย่างเต็มที่ เพราะสถาบันจะได้มีบุคลากรที่มี

ประสิทธิภาพที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับ
เชื่อถือของผู้ที่จะตัดสินใจเข้ามาศึกษา

1.2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ควร
พัฒนาให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีความผูกพันต่อสถาบันในด้านความเต็มใจและปฏิบัติงาน
เพื่อสถาบันในข้อดูแลช่วยติดตามงานให้เพื่อน ยามไม่ว่างหรือป่วย ในสถาบันแทนได้ เพราะ
แสดงออกถึงความสามัคคีในหมู่คณะ

1.3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ควร
พัฒนาให้นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีความผูกพันต่อสถาบันในด้านความต้องการรักษาความ
เป็นสมาชิกของสถาบัน ในข้อติดต่อ ประสานงานต่างๆ กับสมาชิกชั้นปีอื่นเสมอ เพราะเป็น
การสร้างสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกอัน
จะเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต

2.2 ควรศึกษาแนวทางการสร้างความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต เพื่อเป็น
แนวทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
นครราชสีมา

2.3 ควรศึกษาความผูกพันต่อสถาบันของนิสิต จากนิสิตทั้งหมดเพื่อจะได้ทราบ
ความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตอย่างแท้จริง

องค์ความรู้ใหม่

1. นิสิตปฏิบัติงานเพื่อสถาบันด้วยความเต็มใจและรักษาความเป็นสมาชิกของ
สถาบันเป็นอย่างดี

2. นิสิตให้การยอมรับเป้าหมายของสถาบันและยอมรับค่านิยมร่วมกันเป็นอย่างดี

3. นิสิตมีความเต็มใจและปฏิบัติงานเพื่อสถาบัน ให้มีการพัฒนาเพื่อ
ความก้าวหน้าของสถาบันเป็นอย่างดี

4. นิสิตความต้องการรักษาความเป็นสมาชิกของสถาบัน และสร้างความเข้าใจ
ระหว่างสมาชิกร่วมกันเป็นอย่างดี

References

- Chantna Siengjarern. (2011). *Organizational Commitment of Company Employees*. Thai Airways International Public Company Limited General Management Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Boonchom Srisa-Ard. (1992). *Basic Researching*. (2nd ed.). Bangkok: Sureeriya Printed.
- Pramod Jitpairaj. (2005). *Organization Commitment of Civil Service Officers in Education Service Area Office, Inspectorate Region 7*. Ministry of Educational Administration. College: Silpakorn University.
- Pleanjit Surnakul. (2011). *Organizational Commitment of the Office of the National Research Council of Thailand*. Master of Arts Thesis Political Science. College: Kasetsart University.
- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (2013). *Development Plan for the Period of Higher Education Development Plan 11 (2012-2016)*. Bangkok: MahachulalongKornrajavidyalaya University.
- Academic Office of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakornratchasima Campus. (2016). *Handbook of Students*. Nakornratchasima: Joseph Publishing House.
- Vinna Keawngang. (2010). *The Relationship Between Attitude Toward Organizational Commitment of Teachers of Samutsakorn Municipal School Teachers*. Master of Education Thesis Faculty of Management Studies. Graduate School: Silpakorn University.
- Steers, Richard. M. (1996). *Organization Effectiveness: A Behavioral View*. Santa Monica, Calif : Good Year.
- Anchana Kamsord. (2016). *Teacher's Commitment in Schools in Sriracha District 1, Chonburi Provincial Primary Education Office, Region 3*. Master of Education Thesis Faculty of Management Studies. Graduate School: Burapha University.